

W rozprawie doktorskiej ukazano słownictwo sióstr zakonnych na podstawie analizy wyrazów i związków wyrazowych wyekscerpowanych z pięciu wybranych XIX- i XX-wiecznych dokumentów Zgromadzenia Sióstr Opatrzności Bożej oraz ankiet przeprowadzonych w innych żeńskich zgromadzeniach i zakonach.

Na analizowany zasób leksykalny składają się jednostki, które dotyczą realiów ściśle związanych z życiem zakonnym i które wyróżniają badane słownictwo na tle polszczyzny ogólnej.

Jednostki te są powiązane z językiem religijnym, dlatego celem analizy zgromadzonego słownictwa jest ukazanie jego ścisłej zależności od języka religijnego w okresie od 2. połowy XIX wieku do czasów współczesnych.

Wyekscerpowane leksemy zostały przyporządkowane do jedenastu pól tematycznych.

Zgromadzony zasób słowny został podzielony na dwie główne grupy: jednostki zapożyczone i jednostki utworzone na gruncie polszczyzny. Korzystając ze słowników rejestrujących słownictwo różnych epok, zbadano, od jak dawna określona jednostka leksykalna jest rejestrowana w polszczyźnie i jak (lub czy w ogóle) zmieniało się jej znaczenie. W rozprawie wskazano, jakie jednostki występujące w dokumentach dawnych pojawiają się również we współczesnych i czy są używane w tym samym znaczeniu. Zaprezentowano również jednostki leksykalne, które wyszły z użycia i wskazano, czy w ich miejsce pojawiły się nowe. Charakterystyka eksцерpowanych jednostek leksykalnych w konfrontacji ze wskazanymi przez językoznawców cechami socjolektu pozwoliła ocenić, czy badane słownictwo jest socjolektem.